

METTE GROES spurgte SØREN SYLVEST om hvor de lagde vægten i deres arbejde. METTE GROES syntes, at deres kort og andet af de morsomme ting var godt, men mente at aktiv-ideudvalget brugte meget af deres tid til at revidere arbejdsprogram, motivering og landslove. Dette syntes METTE GROES var mere uvæsentligt for udvalget, da det udadtil gerne skulle være et PR-udvalg, og at man da kunne bruge tiden på landsmøderne fremover med revidering af loven så ville det udadtil se ud som om man ikke havde noget indhold i vor forening.

Hvis man bruger alle sine kræfter til at ændre programmet kunne man måske bruge alt hvad man har på det.

EVA WOHLERT tilsluttede sig METTE GROES og sagde, at hun havde forestillet sig at aktiv-ideudvalget skulle optage nye tanker og bevægelser som kom fra andre lande.

LANDSFORMANDEN konkluderede at arbejdsprogrammet løbende skal revideres, men spørgsmålet om at ændre motiveringen er en ændring i loven, og der skal meget stærke argumenter til at ændre den, da vores motivering er meget åben.

SØREN SYLVEST tager de faldne bemærkninger til efterretning.

Arbejdsmarkedsudvalget.

ANNA-LISA HOHWY meddelte at week-end kurset på Mols nu var en realitet, og at det blev den 15. - 16. januar.

ANNA-LISA HOHWY meddelte, at man ville nedsætte et underudvalg bestående af BRITA OLSSON, GORM TIDEMAND og Lise Høst til at finde ud af advancementsmuligheder for deltidsansatte i stat, kommune og privat erhverv.

BRITA OLSSON meddelte, at indenfor bibliotekarforeningen var der ved at komme en overenskomst i stand med kommunen, og før man havde set denne, kunne man ikke begynde på noget arbejde. Hun mente det var en meget svær opgave, som ville næsten være heldagsarbejde i et par år.

Arbejdsmarkedsudvalget havde fået overladt at tage stilling til lukkeloven. Den henvendelse som var afsendt i 1968 vedr. lukkeloven var blevet behandlet i udvalget dagen før.

Udvalget indstillede, at der blev nedsat et hurtigt arbejdende udvalg.

BJØRN SELDEN mente, at den henvendelse vi i sin tid havde afsendt var DK's stilling til spørgsmålet, og han var af den opfattelse, at man kunne sende den igen omredigeret.

Det var et spørgsmål man skulle tage stilling til nu, og man skulle ikke på ny nedsætte et udvalg og udarbejde en ny henvendelse.

LANDSFORMANDEN mente ikke, at det skulle gå tilbage til udvalget, men at hovedstyrelsen skulle stemme om man stadig stod ved indholdet af den gamle henvendelse, hvorefter man kunne nedsætte et hurtigt arbejdende udvalg som skulle revidere den.